

Írta:

2012. december 05. szerda, 08:39

Egykor lovarda, később iskola, azután nyomda, sporttermek voltak a környéken. Ma – elvileg – építési terület, de gyakorlatilag csak a hajléktalanok tanyája lelhető ott. A helyszín nem a világvégén található, hanem Pécsen, a Tüzér utca mellett elterülő hatalmas telek az. Amiről most szólnak, az „mellettünk” kerül el (fotónk a helyszínen készült). A kép lehangoló, reménytelen, kilátástalan!

A tél beálltával, a hajléktalanokat ellátó városi szolgálatok szerint, egyre növekszik az utcán, nyílt téren élőkre leselkedő veszély mértéke. Elsősorban a kihűlésről, a fagyásos sérülésekről kell megemlíteni ebben a témakörben, a hóesés megkezdődésekor.

Egyesek azonban, minden segítséget visszautasítva, nem hajlandóak beköltözni semmilyen szállóra, menedékhelyre. Erre nyilván mindenkinek megvan a maga nyomós oka. A verekedések, kifosztások, állítólag mindennaposak az olyan helyeken, ahol a rászorultak összeverődnek.

Az lét furcsa díszletei, fedél nélkül, Pécsen 2012-ben

Írta:

2012. december 05. szerda, 08:39

Ezért aztán a nagy „túlélők” mindig újabb és újabb placcokon tűnnek fel. Megépítve a maguk kis kunyhóját, putriját, bár ezek a szavak, eredetileg nem erre a „lakásra” alakultak ki, jöttek létre. De nehéz meghatározni, minek is lehetne nevezni, a hevenyészve összerótt tákolmányokat.

Minőségileg mindenképpen az embertelen kategóriába tartoznak. Ha valaki például hasonló keretek között tartana lovakat, marhákat, akkor az állatvédők már felszólamlottak volna. De „embervédők” ezek szerint nem jártak a Tüzér utca, illetve a Szigeti út által határolt hatalmas derékszögben.

Különben szemtanúi lehettek volna annak a bizarr dolognak, miszerint még hűtőszekrényel is rendelkeznek azok a hajléktalanok, akik életvitelszerűen élik keserű napjaikat, az egyik pécsi egyetemi kar tőszomszédságában.

Amikor ott bóklásztunk, senki sem volt „otthon”, de az is lehet, csak benn voltak a sátonnak is nehezen titulálható lyukban a „tulajdonosok”. A magánlak megsértését meg nem kockáztathattuk meg, még akkor sem, ha ezen jogi kategóriát nehéz lenne értelmezni abban a környezetben.

Mindenesetre, a nem túl sűrűre szőtt szociális hálón áthullottak nyomai ott vannak a kövön, a gazban. A többit majd az idő megoldja, de a végeredmény minimum kétséges. Sajnos, a mostani állapotok arra utalnak, holnaptól nem kevesebb, inkább több lehet azok száma, akik hasonló állapotok között vegetálnak majd, várva a megváltó tavaszt.